

или пакъ да изявятъ: „че той е добръ, но че сж ги насилствено принудили да подпишатъ казаннитѣ прошенія и именно: кой ги е накаралъ?“ За тая то цѣль, Моамеръ-Паша свика дѣйствително многобройни хора и отъ тукъ и отъ Епархіята въ Конака, и се распоряди: „за да испрати Владиката Неофитъ Протосингела си Иларіона Стояновича отъ Елена въ Конака и да донесе Евангеліе, кржстъ, патрахиль-тъ си и восчяни свѣщи.“ Заповѣдано и извжршено. Тогава Моамеръ-Паша лично предсѣдателствова събраніето.—Иларіонъ си гуди патрахилия и запали восчянитѣ свѣщи.—Валията заповѣда: „вѣски единъ да се заклжнѣ на кржста и Евангеліето: „че Неофитъ дѣйствително е зловреденъ за населеніето, или пакъ че е добръ“.—Тая картина или драма, представена въ тогавашнія турски правителственъ домъ, бѣше дѣйствително сжрдцераздираателна — Що произлѣзе впрочемъ?—Всичкитѣ почти подписавши прошеніята дерзостно и рѣшително потвжрдяваха: „че дѣйствително Неофитъ е зловреденъ, и че го не щжтъ вече да имъ бжди Владика и проч.“ —

Тая безсрамна обаче дерзостна постжпка на Неофита и на покровителя му Валията Моамеръ-Паша, вжстревожи твжрдѣ много населеніето, а подплаши горѣупомѣнжтитѣ заплѣтени нѣколцина Турци и Бжлгари въ смѣткитѣ имъ съ Правителството по беглика; и въ съображеніе на тія за тѣхъ най тежки обстоятелства, издѣйствовахѣ въ Цариградъ да се испрати тукъ въ Тжрново единъ таенъ Агентинъ отъ страната на надлѣжното Министерство: за да изслѣдова и да издири тайно кои сж виновати? понеже едни отъ пѣ-предишнитѣ Коммисари, испратени нарочно и официално отъ Правителството, обвиняваха Неофита, а намъ даваха право; а Моамеръ Паша напротивъ, Неофита очравдаваше, а насъ обвиняваше. И дѣйствително въ началото на 1857 година, доде тукъ въ Тжрново единъ чужденецъ, който казваше че е дошжлъ тукъ да купува земи. Ние бѣхми обаче предизвѣстени за неговото дохожданье, и го узнахми по нѣкои предадени намъ зна-